

'IK HAD EEN AVERSIE JEGENS DE BOND'

Met ziel en zaligheid zet loopbaanconsulent **Martin van Hinte** zich in voor de leden.

tekst Peter Beekman - foto Chris Heijmans

“Werkelijk iets voor een ander betekenen, dat is mijn drijfveer”, zegt kaderlid Martin van Hinte (41). Hij is loopbaanconsulent bij FNV Bondgenoten en geeft loopbaantrainingen voor leden. Zoals onlangs nog voor ex-werknemers van ECI/E-Ways die op straat zijn komen te staan na een reorganisatie. “Dat is die boekenclub ja, en het was voornamelijk voor mensen uit de logistiek en het callcenter. “We gaven de cursus 'Solliciteren en netwerken'. Ze waren enthousiast, het werd echt gewaardeerd. Vooral het feit dat er iets voor hen werd gedaan, de erkenning en steun die ze kregen. Ze stonden er niet langer alleen voor.” Ook was er uiteraard aandacht voor de meer inhoudelijke kant: hoe schrijf je een goede brief, hoe stel je een goede cv op, wat zijn je sterke kanten? “Je moet niet vergeten dat de mensen lang niet meer hebben gesolliciteerd, ze zijn onzeker om hun sterke kanten te benoemen. Gezamenlijk gaan we aan de hand van succesverhalen op zoek naar ieders kwaliteiten en proberen die zo te verwoorden dat het bruikbaar is voor brief en cv. Wat we dan doen is om hun collega's vijf of zes kernwaarden te laten benoemen. Dat werkt heel goed.”

Voor sollicitatiebrieven werken ze met voorbeelden en modellen. “Dat kun je oefenen, en het is bijvoorbeeld

handig te weten dat die brieven in eerste instantie helemaal niet gelezen worden door een echt mens. Die worden door een computer gescand, althans in de commerciële wereld. En dan scannen ze op termen, die ook in de vacatures staan. Dus je kunt wel mooie zinnen schrijven, maar als die termen er niet in staan kom je niet eens door de eerste selectie.”

Van Hinte komt uit het speciaal onderwijs, hij was docent bewegingsonderwijs en begon een jaar geleden een eigen coachings-, counselings- en trainingsbureau. Zijn verhouding tot de vakbeweging is een bijzondere. “Mijn overgroot-
opa was één van de grondleggers van een bond die later in de Abva is opgegaan, mijn vader was bestuurder. Ik had daarom een aversie jegens de bond. Hij was er weinig toen ik jong was. Mijn twee broers en ik zijn ook nooit lid van de bond geworden...ik werd pas lid toen ik mijn laatste studie had afgerond. Het voelde passend, 't viel bij mekaar. Ik vond dat ik iets goed moest maken. Dat klinkt misschien wat sterk, maar de bond zit wel heel erg in de familielijn hè?” ■

‘Ze staan er niet alleen voor’

Kijk ook op fnvbondgenoten.nl/loopbaanadvies